

Vraag nr. 10
van 8 november 1995
van de heer MICHEL DOOMST

Onderwijsvacatures – Persoonsdossier

Wanneer in een gesubsidieerde school een selectie- of bevorderingsambt vacant is, dan gebeurt het nogal eens dat men deze ambten via interne bevordering tracht toe te wijzen. Men doet dan een oproep tot de kandidaten en selecteert uit deze kandidaten de meest geschikte. Bij de beoordeling van de kandidaten zullen dan hun positieve punten wellicht worden afgewogen tegenover de negatieve. Uiteindelijk zal het bestuur van de school de definitieve beslissing dienen te nemen. De gegevens van alle kandidaten komen derhalve in handen van verschillende mensen. De kandidaten zelf weten niet welke gegevens over hen worden verspreid en hebben daartegen dan ook geen verhaal.

1. Hebben de kandidaten het recht te weten welke informatie over hen verspreid wordt ?
2. Is er ter zake een verschil tussen instellingen van het gesubsidieerd vrij onderwijs en die van het gesubsidieerd officieel onderwijs ?

Antwoord

De toewijzing van vacante betrekkingen in een selectie- of bevorderingsambt is geregeld in hoofdstuk IV – Selectie en bevordering, van het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van sommige personeelsleden van het gesubsidieerd onderwijs en de gesubsidieerde psycho-medisch-sociale centra.

Wat het behandelen van de kandidaturen voor een selectie- en bevorderingsambt betreft, dient te worden gewezen op het volgende.

Het gesubsidieerd officieel onderwijs is als openbare dienst onderworpen aan de reglementering op de motiveringsplicht van bestuurshandelingen. Geconcretiseerd in bevorderingsprocedures betekent dit dat de rangschikking van kandidaten moet steunen op relevante criteria, die voor elk van hen zijn afgewogen. In combinatie met het grondwettelijk beginsel van de openbaarheid van bestuursdocumenten (artikel 32 Grondwet), leidt de formele motiveringsplicht tot de mogelijkheid voor een kandidaat om de redenen van zijn (niet-) aanstelling te kennen en aan te vechten, indien hij dat nodig acht.

De Raad van State heeft gesteld dat het voorschrift van de geheime stemming, neergelegd in artikel 52 van de provinciewet en in artikel 100 van de gemeentewet, niets afdoet aan de formele motiveringsplicht. Het resultaat van de geheime stemming als afdoende motivering zien, komt neer op de stelling dat de inhoud van een beslissing gemotiveerd is door zichzelf. Sedert de inwerkingtreding van de wet van 29 juli 1991 moeten de wettige motieven waarop de beslissing berust verwoord worden in de beslissing zelf ; een verwoording die, net als het beschikkend gedeelte van de beslissing, het voorwerp moet uitmaken van een geheime stemming.

In het vrij gesubsidieerd onderwijs is de toestand anders. De rechtsverhouding tussen de instelling en het personeelslid is van contractuele aard, maar wordt niet

door de arbeidsovereenkomstenwet, doch door een statuut beheerst. Tot dusver heeft het Hof van Cassatie de bevoegdheid van de hoven en rechtbanken om kennis te nemen van geschillen tussen instellingen van het vrij gesubsidieerd onderwijs en de personeelsleden steeds bevestigd. In deze private rechtsverhouding spelen de administratieve beginselen van behoorlijk bestuur geen rol.

Anderzijds heeft de Raad van State in een aantal gevallen geoordeeld dat vrije onderwijsinstellingen administratieve overheden in functionele zin zijn. In deze gevallen zijn ze aan dezelfde rechtsregels, waaronder de formele motiveringsplicht, onderworpen als de organieke administratieve overheden. Of bij de benoeming in een selectie- of bevorderingsambt een vrije onderwijsinstelling belast is met een functionele openbare dienst, is een tot nu toe door de rechtspraak onbeantwoorde vraag.

De gesubsidieerde vrije onderwijsinstellingen zijn echter onderworpen aan de CAO nr. 38 van de Nationale Arbeidsraad, waarin wordt gesteld dat de werkgever alle inlichtingen betreffende sollicitanten vertrouwelijk moet behandelen. De ingezamelde gegevens betreffende de sollicitant mogen niet ter beschikking worden gesteld van derden, die niet bij de selectie betrokken zijn.

In het algemeen dient er nog op te worden gewezen dat de persoonsgegevens die in een manueel of geautomatiseerd bestand worden opgenomen, onder de toepassing vallen van de wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens. Deze wet geeft de geregistreeerde personen onder meer het recht kennis te krijgen van deze gegevens en onjuistheden te laten verbeteren.